

ESO Cicle Superior EP 17-21 Nov. '08	DEPARTAMENT DE PASTORAL	 Col·legi Sant Gabriel Barcelona
	REFLEXIÓ SETMANA 10 CURS 2008/09	

(Dilluns)

Isaac va viure entre els filisteus, els quals van demostrar ser veïns intratables. Ell s'havia tornat tan poderós i ric que ells li temien, i li van demanar que marxés del seu territori. Com que ell era molt més poderós que els altres, podria haver rehusat. En canvi, es va mudar a una vall propera on el seu pare Abraham havia cavat uns pous uns anys abans.

Els filisteus havien obstruït els pous després de la mort d'Abraham. Cada vegada que Isaac obria un dels pous, els filisteus li deien que era d'ells, encara que no ho haguessin d'utilitzar. Eren molt contenciosos, busca-raons i no eren gent amb la qual fos fàcil conviure. Però Isaac va mantenir el seu ferm caràcter i va continuar avançant fins que ja no li van dir res.

Tots ens hem trobat gent així. És difícil la convivència amb ells, sempre volen imposar-se, dir la seva com a única, veuen problemes per tot arreu...

Jesús ens va dir que, encara que no sigui fàcil, hem d'estimar-los, respectar-los i fer el possible per viure en pau amb tot aquell amb qui ens relacionem o convivim.

Viu en pau.

"Si és possible, i fins on depengui de vosaltres, estigueu en pau amb tothom"
(Rm 12, 18)

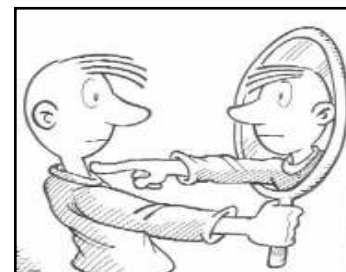
PREGÀRIA:

Senyor nostre, ajuda'ns a relacionar-nos en pau. Que no siguem persones susceptibles, sinó naturals i obertes cap a tothom. Evitem els malentesos, confiem en les persones. Amén.

(Dimarts)

A diferència dels animals, la nostra identitat personal ens dóna un segell d'únics. No hi ha ningú que tingui una identitat clonada d'una altra persona. Ni tan sols en els bessons trobem similituds totals, ja que existeixen trets físics que els uneixen però la seva identitat és personal, diferent.

Tots tenim en les nostres mans la capacitat de decidir qui serem, com volem ser, i establir si estem contents o no amb el que som ara. Les persones aprenem allò que vivim. Si entrem de ple en un ambient o dinàmica on regna la negativitat, ens tornarem persones negatives, crítiques, destructives, despectives... A classe, si ens deixem portar per un ambient massa relaxat on no es valora el treball, no hi ha esforç ni cap interès per aprendre, se'ns encomanarà. No obstant això, recorda: ets un individu, pren les teves decisions, fes ús de la teva identitat personal!

PREGÀRIA:

Senyor nostre, et donem gràcies per la nostra identitat, per la nostra llibertat. Que sapiguem prendre les nostres decisions amb cordura i responsabilitat.

(Dimecres)

En una ocasió, la mare Teresa de Calcuta va demanar al seu director espiritual: Com puc saber que Déu em crida, i perquè?

Ell li va contestar: -Ho sabràs per la teva felicitat interior. Si et sents feliç per la idea que Déu et crida perquè serveixis a ell i al proïsme, aquesta serà la prova de la teva vocació. La profunda alegria del cor és com una brúixola que t'indica el camí per a prendre en la vida. Un ha de seguir-lo, fins i tot quan aquest camí està ple de dificultats. La mare Teresa va aprofitar els seus talents, i els va enfortir.

Luciano Pavarotti, cantant d'òpera que va morir fa un temps, va néixer amb una veu prodigiosa, amb un gran talent, i el va enfortir treballant deu hores al dia. El talent per si sol no dóna l'èxit.

El talent és un tresor que has de polir i fer brillar.

PREGÀRIA:

Tot ho puc en Crist, que m'enforteix.
Desenvoluparé els meus talents, potenciaré la meua vàlua, la compartiré amb els que m'envolten. Amén.

(Dijous)

Sovint, ens és fàcil trobar faltes i defectes en els altres. No sempre coneixem els motius que van portar algú a fer allò que critiquem. Però és igual, no practiquem l'empatia per a entendre les raons d'aquella acció. També és impressionant veure com un succés, una acció pot alterar per sempre la nostra percepció d'una situació, o d'una persona.

Quan ens sentim inclinats a jutjar algú, serà un bon moment per a suplicar Déu la saviesa i paciència necessària per a esbrinar què ha passat, i demanar-li la comprensió obligada per a entendre les situacions, i a les persones.

"El qui parla dels altres amb menyspreu és un insensat, l'home assenyat sap callar".
(Pr 11, 12)

PREGÀRIA:

AMISTAT, UNEIX-NOS!
LLIBERTAT, DESLLIURA'NS!
GERMANS: EL DEMÀ SERÀ MILLOR!

Amb els ulls brillants i plens de joia,
i amb el cor ple de fe en el demà,
estimant farem la nostra via
i serem de tothom germà.

(Divendres)

Hi havia una vegada un vell ermità que vivia en una cova apartat de tots, dedicat a l'oració i a la penitència. Ell es queixava moltes vegades que tenia molta feina. La gent del poble no ho entenia. Ell va explicar:

-He de domar dos falcons, entrenar dues àligues, mantenir quietes a dos conills, vigilar una serp, carregar un ase i sotmetre a un lleó.

-Com pot ser això si no hi ha animals prop d'on vius?-li digué la gent del poble.

-Aquests animals els portem tots a dins. Els dos falcons es llencen sobre tot el que es presenta, bo o dolent. He d'entrenar-los perquè escollin allò positiu. Són els meus ulls. Les àligues amb les seves urpes fereixen i destrossen tot. He d'entrenar-les perquè es posin al servei i ajudin sense ferir. Són les meves mans. Els conills volen anar on els plaixi, esquivar les situacions difícils, i he d'ensenyar-los a restar quietes encara que hi hagi un sofriment o problema, i que no defugin les dificultats. Són els meus peus. Molt difícil és vigilar la serp, sempre llesta per mossegar i enverinar els qui l'envolten. És la meua llengua. L'ase és molt obstinat, no vol complir el seu deure. Pretén estar cansat i no vol portar la seva càrrega i treballar cada dia... És el meu cos. Finalment necessito domar el lleó, vol ser el primer, és vanidós i orgullós. És el meu cor.

PREGÀRIA:

Mare de Déu, i Mare nostra, mostra als teus fills el Cor de Jesús, que tu vas veure obert per a ser sempre font de vida.

Atenta a tots els perills i les proves dels teus fills, Tu sempre els conduïxes pels camins de la salvació. Amén.

